

Daniels bok – nummer åttiofem

Avslöjandet av den profetiska vandringen: den gudomliga förbindelsen mellan historiska milstolpar

Jeff Pippenger

2024-02-18

Etthundratjugosex år efter upprорот 1863 avseglades år 1989 de sista sex verserna i Daniel elva. Den kunskap som först avseglades detta år var insikten om den heliga historiens reformlinjer och uppenbarelsen att de alla löpte parallellt med varandra. Sedan, år 1992, började ljuset över de sista sex verserna att utvecklas. De första offentliga framställningarna av dessa sanningar ägde rum år 1994, och ämnet var reformlinjerna. År 1996 utgavs en tidskrift med titeln *The Time of the End*, vilken identifierade de sista sex verserna i Daniel elva.

År 1996 var det år då budskapet formaliserades, vilket är ett vägmärke som motsvarar formaliseringen av William Millers budskap år 1831. Millers budskap var tillkännagivandet av domens öppnande, och de sista sex verserna i Daniel elva var tillkännagivandet av domens avslutning. Ämnet för Millers budskap var profetisk tid såsom den uppenbaras i Bibeln. Ämnet för de sista sex verserna i Daniel elva var det moderna Rom (den förfalskade kungen i norr). Den metodik som uppenbarades för Miller var hans 14 regler för profetisk tolkning. Den metodik som uppenbarades år 1989 var reformrörelsernas ”rad på rad”.

Millers verk innefattade upprättandet av Guds ord såsom auktoritativt, i motsats till de påvliga traditioner och sedvänjor som hade varit i kraft i världen under ett tusen två hundra sextio år. Av denna anledning publicerades Millers budskap först år 1831 (och formaliserade därmed Millers budskap), exakt två hundra tjugo år efter tillkomsten av King James Bible. Future for Americas verk var identifieringen av Förenta staternas roll i läkandet av påvedömets dödliga sår vid den snart annalkande söndagslagen. Av denna anledning publicerades tidskriften *The Time of the End* år 1996 (och formaliserade därmed budskapet), exakt två hundra tjugo år efter Förenta staternas begynnelse år 1776.

Insikten om de tvåhundra tjugo åren, som knöt temat för varje reformrörelse samman med en historisk referenspunkt, uppmärksammades inte förrän långt efter den 11 september 2001; ty först när det tredje veet inträffade på detta datum ledde Herren sitt folk tillbaka till de gamla stigarna i Jeremia kapitel sex, vers sexton och sjutton. Det var där som ljuset om ”sju tider” återupptäcktes, och när detta ljus utvecklades blev det uppenbart att tvåhundra tjugo är det tal som sammanbinder Daniel åtta, vers tretton och fjorton. I vers tretton identifieras ”chazon”-synen av den profetiska historien, och i vers fjorton identifieras ”march”-synen av ”uppenbarelsen”. Förbindelsen mellan dessa båda verser är det som Gabriel kom för att undervisa Daniel om, och Daniel representerar Guds folk i de sista dagarna, som kommer att förstå sambandet mellan dessa båda syner.

Synen i vers tretton representerar de ”sju tiderna” (två tusen femhundra tjugo år), och synen i vers fjorton representerar de två tusen trehundra dagarna (åren). De ”sju tiderna” mot det sydliga riket

Juda, vilket representerar Juda, Jerusalem och helgedomen, började år 677 f.Kr., och de tvåtusen trehundra åren, som anger återställelsen av Jerusalem och helgedomen, började år 457 f.Kr.

Tvåhundraåren knyter dessa två syner samman, och talet tvåhundraåren uppfattades vara en symbol för sambandet mellan nedtrampandet av hären och helgedomen genom hedendomens och påvedömetts förödande makter, vilket framställs som en förskingring och Guds förtörnelse. De tvåhundraåren knöt synen av det sataniska verket att trampa ned helgedomen samman med synen av det gudomliga verket att återupprätta samma tempel. De tvåhundraåren är därför en symbol som representerar en helig förbindelse.

Liksom milleritrörelsen slutade med upproret år 1863, och sedan etthundraåren sex år senare den tredje ängelns rörelse framträdde, och därigenom betonade att de båda rörelserna var sammanbundna genom symboliken i de "sju tiderna" (etthundraåren sex), så förband de tvåhundraåren Millers upprättande av bibelbudskapet år 1831 med utgivningen av King James-bibeln år 1611; på samma sätt förband samma tidsperiod Future for America med Amerikas begynnelse, samtidigt som den utpekade Amerikas slut.

Den 22 oktober 1844 kom Förbundets Sändebud plötsligt till det tempel som Han hade rest upp under fyrtiosex år, från 1798, slutet på den första vreden, till 1844, slutet på den sista vreden. Hans inträde i templet hade föregåtts av den Helige Andes utgjutelse i Midnattsropets rörelse, vilken hade förebildats genom Kristi triumfartade intåg i Jerusalem. Dessa två vittnen fastslår att när Midnattsropets rörelse upprepas i de sista dagarna, kommer Kristus att ha rest upp de etthundrafyrtiofyra tusens tempel. De två rörelser i vilka Midnattsropet i liknelsen om de tio jungfrurna uppfylls är parallella med varandra.

"Jag hänvisas ofta till liknelsen om de tio jungfrurna, av vilka fem var kloka och fem oförståndiga. Denna liknelse har uppfyllts och kommer att uppfyllas i minsta detalj, ty den har en särskild tillämpning på denna tid och har, liksom den tredje ängelns budskap, uppfyllts och kommer att fortsätta att vara sanningen för denna tid intill tidens slut." Review and Herald, 19 augusti 1890.

Milleriternas historia (den första ängelns rörelse) utgör en tilltagande uppenbarelse av Guds kraft, som började när Daniels bok öppnades i 1798. Kraften ökade när ängeln i Uppenbarelsesboken tio steg ner den 11 augusti 1840. Därefter kom den första besvikelsen den 19 april 1844, vilken slutligen ledde till den Helige Andes utgjutelse vid lägermötet i Exeter med början den 12 augusti 1844 och fortsatte att breda ut sig som en flodvåg över landet fram till den 22 oktober 1844.

Future for Americas historia (den tredje ängelns rörelse) utgör en tilltagande manifestation av Guds kraft, som började när Daniels bok upplästes år 1989. Kraften tilltog när ängeln i Uppenbarelsesboken arton steg ner den 11 september 2001. Därefter inträffade den första besvikelsen den 18 juli 2020, vilken slutligen kommer att leda till den Helige Andes utgjutelse, som kommer att fortsätta att breda ut sig som en löpeld över jorden till dess att Mikael träder fram och nådatiden för människorna upphör.

Den 22 oktober 1844 uppfylldes flera profetior och visar därmed att vid den snart annalkande söndagslagen kommer flera profetior åter att uppfyllas. En av dessa profetior är synens dröjsmål, såsom det framställs i Habackuks andra kapitel. Habackuks andra kapitel identifierade erfarenheten hos både den första och den tredje ängels rörelse. Båda rörelserna ställs inför en debatt om den rätta bibliska metodologin, vilken genomförs mellan rörelsens representanter och det tidigare utvalda folket, som under debattens gång blir förbigånget.

Det budskap som skulle försvaras av väktarna i den första ängels historia var identifieringen av sanningarna (Millers juveler), vilka slutligen framställdes på de två heliga kartorna från 1843 och 1850. I debattens förlopp skulle en besvikelse inträffa som markerade en åtskillnad från de två antagonistiska klasserna och en kallelse till djupare helgelse för de trogna.

Därefter identifierar Habackuk åtskillnaden mellan de två klasser som var inbegripna i prövningsprocessen av de grundläggande sanningarna. Denna prövningsprocess, som inbegrep debatten mellan de två klasserna och som tystnade den 22 oktober 1844, slutade precis där Habackuks andra kapitel slutade.

Men Herren är i sitt heliga tempel: må hela jorden tåga inför honom. Habackuk 2:20.

Herren trädde plötsligt in i sitt milleritiska tempel, och hela jorden skulle då tåga, ty den antitypiska försoningsdagen hade anlänt och domen över de döda hade börjat. Den profetiska historien i Habackuks andra kapitel slutade den 22 oktober 1844, och Jesus identifierar alltid slutet på en sak med början på en sak. Början på de två synerna om tvåtusen femhundra tjugio år av nedtrampandet av helgedomen och härskaran, och synen om återställelsen av helgedomen och härskaran, började samtidigt, men åtskilda av tvåhundra tjugio år, och när de slutade, identifierades de som avslutade, i Habackuks andra kapitel vers TJUGO.

Vid den snart kommande söndagslagen kommer flera profetior att uppfyllas. En av dessa profetior är synens dröjsmål, såsom det framställs i Habackuk kapitel två. Habackuk kapitel två beskriver erfarenheten hos både den första och den tredje ängels rörelse. Båda rörelserna ställs inför en strid om den rätta bibliska metodologin, vilken utkämpas mellan rörelsens representanter och det tidigare utvalda folket, som under själva stridens gång blir förbigånget.

Det budskap som skall försvaras av väktarna i den tredje ängels historia är identifieringen av de sanningar (Millers juveler) som slutligen framställdes på de två heliga kartorna från 1843 och 1850. I debattens förlopp inträffade en besvikelse som markerade en åtskillnad mellan de två antagonistiska klasserna, och en kallelse till djupare helgelse för de trogna. Därefter identifierar Habackuk åtskillnaden mellan de två klasser som är inbegripna i prövningsprocessen av de grundläggande sanningarna. Denna prövningsprocess, som framställdes genom debatten mellan de två klasserna, kommer fullt ut att avslutas vid den snart kommande söndagslagen, just där Habackuks andra kapitel slutade.

Men Herren är i sitt heliga tempel; må hela jorden tåga inför honom. Habackuk 2:20.

Herren skall plötsligt träda in i de etthundrafyrtiofyrtusens tempel, och då skall hela jorden tåga, ty den antitypiska försoningsdagen skall nå fram till domen över de levande. Den profetiska historien

i Habackuks andra kapitel slutar vid den snart kommande söndagslagen, och Jesus identifierar alltid slutet på en sak med början på en sak.

Domen över de levande började den 11 september 2001, men domen är en process. Den processen börjar med Guds hus och når sedan en punkt då domen kommer över dem som står utanför Guds hus. När de stora byggnaderna i New York City störtades, började den dom som framställs genom den förseglingsängel som går genom Jerusalem och sätter ett märke på dem som suckar och ropar över de styggelser som begås i församlingen, och även över de styggelser som begås i landet. Vid den snart kommande söndagslagen kommer Kristus att ha fullbordat verket med att uppföra templet för de etthundafyrtiofyra tusen, och de förstörande änglarna kommer att låta domen komma över Jerusalem.

De etthundafyrtiofyrtusen blir därefter upphöjda såsom ett baner, och domen över de levande börjar för den andra hjorden, som i Daniel kapitel elva, vers fyrtioett, representeras av Edom, Moab och de förnämsta av Ammons barn.

Vare sig man betraktar den första ängels milleritiska rörelse eller den tredje ängels mäktiga rörelse, representerar reformrörelsens fullständiga historia en stegrad uppenbarelse av sanningen, som kulminerar i den Helige Andes utgjutelse. Den Helige Andes utgjutelse är fokus i de sista dagarnas profetior. Därför har de oförståndiga jungfrurna ingen olja, medan de visa har det. Oljan är regnet.

De säger: Om en man skiljer sig från sin hustru, och hon går ifrån honom och blir en annan mans, skulle han då återvända till henne igen? Skulle inte det landet bli svårt orenat? Men du har bedrivit otukt med många älskare; ändå, vänd åter till mig, säger Herren. Lyft dina ögon till höjderna och se var du inte har legat med någon. Vid vägarna har du suttit och väntat på dem, såsom arabiern i öknen; och du har orenat landet med din otukt och med din ondska. Därför har regnskurarna hållits tillbaka, och något vårregn har inte kommit; och du hade en skökas panna, du vägrade att blygas. Skall du inte hädanefter ropa till mig: Min fader, du är min ungdoms ledare? Jeremia 3:1–4.

I avsnittet (och alla profeterna talar om de sista dagarna) påvisar Gud att hans folk har bedrivit otukt, till den grad att de har en skökas panna. Skökan i de sista dagarna är påvemakten, och pannan representerar ett avsiktligt beslut. Guds folk i de sista dagarna är ogudaktigt, men Gud frambär ett sista rop, fastän de har nått en punkt där de har kommit till samma beslut som skökan. De har utvecklat en karaktär som representeras av det fjärde släktledet, där de är beredda att tillbe solen, såsom detta framställs i det fjärde släktledet i Hesekiel kapitel åtta.

”Tiden har kommit för det sanna ljuset att lysa mitt i det moraliska mörkret. Den tredje ängels budskap har sänts ut till världen för att varna människorna för att ta emot vilddjurets eller dess bilds märke på sina pannor eller på sina händer. Att ta emot detta märke innebär att fatta samma beslut som vilddjuret har fattat och att förespråka samma idéer, i direkt motsättning till Guds ord. Om alla som tar emot detta märke säger Gud: ’Han skall själv få dricka av Guds vredes vin, som är utskänkt oblandat i hans vredes bägere, och han skall plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.’” Review and Herald, 13 juli 1897.

Jeremia identifierar Guds folk i de sista dagarna såsom redan bärande skökans panna. De står på gränsen till att ta emot vilddjurets märke, ty de är ”ogudaktiga”. I det nyss anförda avsnittet fortsätter syster White:

”Om sanningens ljus har framställts för dig, så att det uppenbarar det fjärde budets sabbat och visar att det inte finns någon grund i Guds ord för söndagsfirande, och du ändå håller fast vid den falska sabbaten och vägrar att hålla helig den sabbat som Gud kallar ’Min heliga dag’, tar du emot vilddjurets märke. När sker detta?—När du lyder det påbud som befäller dig att upphöra med arbete på söndagen och tillbe Gud, medan du vet att det inte finns ett enda ord i Bibeln som visar att söndagen är något annat än en vanlig arbetsdag, samtycker du till att ta emot vilddjurets märke och vägrar att ta emot Guds sigill. Om vi tar emot detta märke på våra pannor eller i våra händer, måste de domar som har uttalats över de olydiga drabba oss. Men den levande Gudens sigill sätts på dem som samvetsgrant håller Herrens sabbat.

”Och Gud såg att människornas ondska var stor på jorden och att allt vad deras hjärtan tänkte och utspann var beständigt och allenast ont. ... Men jorden var fördärvad inför Gud, och jorden var uppfylld av våld. ... Då sade Gud till Noa: Allt köttets ände har kommit inför mig, ty jorden är uppfylld av våld genom dem; och se, jag skall förgöra dem jämte jorden.” De skulle utrotas därför att de hade orenat den jord som Gud hade skapat för att åtnjutas av ett rättfärdigt folk.

”Såsom det var på Noas dagar’, förklarade Kristus, ’så skall det också vara på Människosonens dagar.’ Och är det inte så? Var och en som granskar dagstidningarna kan se en lång lista av brott — dryckenskap, stöld, rån, förskingring, mord. Ibland mördas hela familjer, för att en människas begär att lägga beslag på pengar eller ägodelar som inte tillhör honom skall bli tillfredsställt. Världen blir sannerligen sådan som den var på Noas dagar, därför att människor öppet åsidosätter Guds bud.” Review and Herald, 13 juli 1897.

Jeremia identifierar Guds folk i de sista dagarna, som står i begrepp att böja sig ned för solen, och när han gör det förklarar han att ”regnskurarna har hållits tillbaka, och något senare regn har inte kommit; och du hade en skökas panna, du vägrade att blygas.” De ”ogudaktiga” bland Guds folk i de sista dagarna får inget senare regn, och de vägrar att blygas, ty deras tankar har blivit oavbrutet onda, såsom framställs i Noas historia, och även i bildkamrarna i den andra styggelsen i Hesekiel kapitel åtta.

Jeremia hänvisar de skamlösa ogudaktiga bland Guds folk i de sista dagarna till att ”ropa” ”från” den ”tiden” till ”sin ungdoms vägledare”. Vägledaren för adventismens ungdom var Habackuks två tavlor och de juveler som där framställdes. Det enda hoppet om att bryta sig ut ur den ondska som är på väg att bringa evig död över de ogudaktiga bland Guds folk i de sista dagarna är att ropa till den Gud som var vägledaren i begynnelsen, vilken inträdde vid ”ändens tid” år 1798.

Frågan i den första eller tredje ängelns historia är huruvida man tar emot eller inte tar emot det sena regnet. Det sena regnet började när folken vredgades den 11 september 2001.

”Vid den tiden, medan frälsningens verk går mot sitt slut, skall nöd komma över jorden, och nationerna skall vara vredgade, men hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängelns verk. Vid den tiden skall ’det sena regnet’, eller vederkvickelsen från Herrens ansikte, komma

för att ge kraft åt den tredje ängels höga rop och bereda de heliga att bestå under den tid då de sju sista plågorna skall utgjas.” Early Writings, 85.

”Det sena regnet”, som också betecknas som ”vederkvickelsen”, började när folken vredgades, och vid den tiden började ”frälsningens verk” att avslutas. De fyra änglarna i Uppenbarelseboken sju håller de fyra vindarna tillbaka medan förseglingen av de etthundfyrtyrtiofyra tusen fullbordas, och i Hesekiel kapitel nio framställs detta verk genom änglar som sätter ett märke på dem som suckar och ropar över de styggelser som begås i Jerusalem. Den 11 september 2001 började änglarna det avslutande verket att sätta ett märke på de etthundfyrtyrtiofyra tusens pannor.

Den tredje ängels avslutande verk fullbordas under utgjutandet av det sena regnet, som också är ”vederkvickelsen”, vilket är ett budskap.

Till vilka han sade: Detta är vilan, varmed ni kan låta den trötte få vila; och detta är vederkvickelsen. Men de ville inte höra. Jesaja 28:12.

Det budskap som de vägrar att höra i Jesaja är det budskap som framförs genom stammande tungor, och är det prövande budskap som representerar metodiken i ”rad på rad”.

Men Herrens ord blev för dem bud på bud, bud på bud, rad på rad, rad på rad, här litet och där litet, för att de skulle gå och falla baklänges och krossas och snärjas och fångas. Hör därför Herrens ord, ni bespottare, som råder över detta folk som är i Jerusalem. Eftersom ni har sagt: Vi har slutit ett förbund med döden, och med helvetet har vi träffat en överenskommelse; när den översvämmande gisseln far fram, skall den inte komma över oss. Ty vi har gjort lögnen till vår tillflykt, och under falskheten har vi gömt oss. Jesaja 28:13–15.

Herrens ord, vilket är budskapet om vila och vederkvickelse (det senare regnet), som får dem att ”gå och falla baklänges och bli krossade och snarade och fångade”, ges till ”de bespottande män, som härskar över detta folk som är i Jerusalem”. Jerusalem är den plats där änglarna sätter ett tecken på dem som suckar och ropar, och de äldste män som har svikit sitt förtroende är de första som faller.

”Befrielsens märke har satts på dem ’som suckar och ropar över alla de styggelser som bedrivs’. Nu går dödens ängel fram, framställd i Hesekiels syn genom männen med förgörelsevapnen, åt vilka befallningen ges: ’Döda till fullständig undergång gamla och unga, både jungfrur och små barn och kvinnor; men kom inte nära någon man som har märket på sig; och börja vid min helgedom.’ Profeten säger: ’Och de började med de gamla männen som stod framför huset.’ Hesekiel 9:1–6. Förintelsens verk börjar bland dem som har bekänt sig vara folkets andliga väktare. De falska väktarna är de första att falla. Ingen finns som visar medlidande eller skonar. Män, kvinnor, unga kvinnor och små barn omkommer tillsammans.” The Great Controversy, 656.

Vi kommer att i nästa artikel fortsätta att behandla den kunskapsökning som inträffade år 1989.

Han som ser under ytan, som rannsakar alla människors hjärtan, säger om dem som har haft stort ljus: ”De är inte bedrövade och förfärade över sitt moraliska och andliga tillstånd.” Ja, de har valt sina egna vägar, och deras själ har sin lust i deras styggelser. ”Också jag skall utvälja

deras förvillelser och låta det de fruktar komma över dem; därför att ingen svarade när jag kallade, de hörde inte när jag talade, utan gjorde det som var ont i mina ögon och utvalde det som jag inte hade behag till.” ”Gud skall sända dem en kraftig villfarelse, så att de tror lögnen”, därför att de ”inte tog emot kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta”, ”utan hade sin glädje i orättfärdigheten.” Jesaja 66:3, 4; 2 Thessalonikerbrevet 2:11, 10, 12.

”Den himmelske Läraren frågade: ’Vilken starkare villfarelse kan bedra sinnet än föreställningen att ni bygger på den rätta grunden och att Gud godkänner era gärningar, när ni i verkligheten utför mycket enligt världslig klokskap och syndar mot Jehova? O, det är ett stort bedrägeri, en fängslande villfarelse, som tar sinnen i besittning när människor som en gång har känt sanningen, misstär gudsfruktighetens yttre form för dess ande och kraft; när de menar att de är rika och har överflöd och inte behöver något, medan de i verkligheten behöver allt.’” Testimonies, band 8, 249, 250.